

fuit, vt cū seruus emptus in ædes domini primū ingrederetur, ante focū in caput eius effunderetur nuces, ficus, & varia tum leguminum, tum fructuum genera, quæ à conferuis excipiebatur. Vnde missilia eiusmodi à κῆρ & χέω καθύσματα vocabantur. Signum erat copia & vbertatis quæ in ea domo erat. Vxor itaque Chremyli, quoniā intelligit Plutū oculos recuperasse, & quasi novos sibi comparasse, qui primū ad se veniant,

vult catachysmata parare, quæ de more effandar in oculos illos, ὡς ἐρ νεωνήτους, id est, quasi qui sint nuper empti, & recepti. βέλομαι. Post hæc vterque ab altero discedit. Chremyli vxor domum se recipit: Carion ad Plutum recurrit. Interea chorus cantiuncula spectatores remoratur, donec de templo Æsculapij egrediatur Plutus; qui promiscua hominum caterua stipatus, coniectis in cælum oculis, in hæc verba loquitur.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ

Σκηνὴ τρίτη.

Τεῖμενοι Ἰαμβικοί.

ΠΛΟΥΤΟΣ, ΧΡΕΜΥΛΟΣ,
ΓΥΝΗ.

COMMATIUM CHORI.

ACTVS III. SCENA III.

Senarij.

PLUTVS, CHREMYLVS,
MVLIER.

BISETVS. Ο Πλούτος τελευταῖος καὶ αὐτὸς προσέρχεται, ὅς τὸν ἥλιον προσκυνῶντας πᾶσι τοῖς δικαίοις

πλὴν αὐτοῦ ἀρωγῶν, καὶ βοήθειαν εἰς τὸ λοιπὸν ἀσμενος ὑποχρνεῖται.

ΚΑὶ προσκυνῶντε ὡσθ' ἄντ' ἡλίου, Χάραντε πᾶσαν Κέκροπος, ἢ μ' ἐδέξατο. Αἰχμύομαι ἢ τὰς ἐμμευτὲς ξυμφορὰς, Οἰοῖς ἄρ' ἀθρόοις ξυμῶν, ἐλάνθανον τοῖς ἀξίοις ἢ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας. Ἐφούρον, εἰδὼς ἔδεν ὁ τλήμων ἐγὼ. Ὡς ἐδὲ κείν' ἄρ' ἐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων, Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀδὰς ῥέψας ἐγὼ, Δείξω πολιοπὸν πᾶσιν ἀθρόοις, ὅτι Ἀῶν ἐμμευτὸν τοῖς πονηγοῖς ἐνεδίδου.

Primò omnium saluto Solis hoc iubar. Deinde hoc inclytum solum alma Palladis, Omnemque terram, qua me excepit, Cecropis. Mea verò pudet & piget me miseria. Nā quibus, obsecro, cū hominibus imprudēs fuis? Quam inique, defugi meo consortio Dignissimos? ignarus ego miserrimus, Quam & hic, & illic indecenter egerim? Verum relatus in melius his omnibus, Iam nunc deinceps vniuersis hominibus Ostendam, quòd me inuitū tradiderim improbis

Σχόλια. Καὶ προσκυνῶντε.] κερωνὶς ἐτέρα εἰσόντων ὑποκρίσει. οἱ ἢ σίχοι ἰαμβικοί τεῖμενοι ἀκατάληκτοι λέων τελευτήσας ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμηνος τὰς ἰχθὰδας ἐφ' ἐκάστῃ συσήματος, καθ' ἕνα γὰρ. ὅτι ἢ τὰ τέλει τῶν σίχων κερωνὶς ἐ ἐξῆς, τὸ χορὸν αὐτῆς. κἀνταῦθα γὰρ χορὸν ὡφειλε θῆναι καὶ ἀφ' ἑτέρας μικρὸν ἀρχὴς ἀν' ἐξελθόντις ἀπαγγέλλων ὅπως εἰσόντος τῷ Πλάτῳ, πάντῃ τῷ πούτῳ πρὸς τὸ βέλιον μετὰ βέλῃαι. Χάραντε πᾶσαν Κέκροπος.] παίζει πρὸς Ἀθλιωαίους, φιλεγκωμῖους ἄντ' αὐτοῦ. Κέκροπος ἢ Αἰγύπτιος ὡν τὸ γένος, ὡκισσε τὰς Ἀθλιώας. ὅθεν οἱ Ἀθλιωῶν Κεκροπίδαί. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ἐθροῦ ἡμέτερον, οἱ μὲν ὅτι τὰ ἀνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κατὰ θνητοῦ. ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους πολλοὺς ἐθεύρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δὲ ἀρεῖότητος εἰς ἡμερότητα ἡγάγη. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισογολῶν τὰς γυναῖξιν καὶ ἐν τότε μὴ γινοςκομῶν ἢ τῷ πατρὸς ὡς πατρὸς, ἢ τῷ πατρὸς ὡς τῷ πατρὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος ὡς φανερὰς συγγίνεσθ' αὐταῖς, ἐ μίας τυχεῖν, ἐ χροδὸν εὐραὴν, τὰς δύο φύσεις τῷ πεπεροῖς, καὶ τῆς μητρὸς τούτου χάειν διφυῖς ἐκλήθη.

quæ præcellerant, ait & id est præterea. ἥλιον. Sol & Apollo idē sunt: Apollo Æsculapij pater fuit, qui vt Plutus visum reciperet, author primarius fuit, cū Chremylo iussit, vt eū subsequeretur: ex ea enim re contigit, vt ad Æsculapium deduceretur. Deinde Solem meritò adorat: nā ille est fons omnis luminis. Ille vt omnia videt, ita omnes omnia videre facit, corporibus superioribus iuxta & inferioribus suū lumen impartitur. Mos fuit antiquis, præcipuè autem Persis, Solē Deum esse credentibus, religionis causa orientē salutare. Quod & ab Elephantis fieri traditū est. Παλλάδος. Athenis ab Neptuno & Pallade constructis, quæ situm ab vtro nomen vrbi daretur. Τὰδὲν visum est ab eo esse imponendum qui rem ederet hominibus commodiorem. Ille terrā tridente ferit, vnde natus equus ad bellum cōmodus. Hæc terrā hasta percussit, hinc orta est oliua, arbor pacis typus, & medicaminibus vtilissima. A Pallade igitur quæ Ἀθλιώη dicitur; Athenæ appellata, in quarum agro quoniam Plutus visum recuperavit, Palladē loci eius præsidē, & ipsum Athenarū solū laudat. Κέκροπος. Cecrops genere Ægyptius fuit, qui in Atticā profectus regionē, multas vrbes illic construxit, & ab austeriore vita in mansuetiorem traduxit. Ab eo Atheniēses Cecropidæ nuncupati. Plutus ergo non solūm Apollini, Palladi & Athenis, sed & vniuerso At-

GERARDVS. καὶ] Quòd spectat hoc καὶ; Si cum γη ponas, vim habet confirmādi. Aut verò credendum quod verisimile est, Plutum, antè quàm de templo egrederetur, alia quædam illic dixisse, puta, multas Æsculapio gratias egisse, sibi congratulatum esse, Chremylo & Blepsidemo magnam gratiam habuisse. Nunc ergo in maiorem lucē prodians, additurus quæ sequuntur, iis